

KALATAS

OPISYAL NA PAHAYAGAN NG REBOLUSYUNARYONG MAMAMAYAN
NG TIMOG KATAGALUGAN

TOMO 26 BLG. 1-4

Basahin at Talakayin

ENERO-DISYEMBRE 1998

EDITORIAL

ERAP Para sa Mahirap: ISANG PANLOLOKO!

Ang lahat ay tulad ng isang nakahihindik na pelikulang aksyon. May bida at kontrabida. Sa pelikulang may pamagat na “Halalan ’98” nanalo ang bidang si Joseph Ejercito Estrada. Nagwagi siya matapos kutya-kutyain ng mga kontrabidang kalaban sa halalan.

Sa “Halalan ’98”, nais niyang palabasing nagwagi siya dahil “mahal siya ng masa.” Na siya ay para sa mga inaapi at pinagsasamantalahan. Wala nga naman siyang inusal kundi ang gasgas na retorikang “Erap para sa Mahirap.”

Ngunit iba ang pelikula sa tunay na buhay.

Nanalo si Estrada sa pagkukumbina ng kanyang popularidad bilang bituin ng pinilakang tabing at ng mapanlinlang na burges populistang pag-iislogan. Ito ay upang kabigin ang malawak na protestang boto laban sa burukratikong korupsiyon, at ang kalunus-lunos na paglala ng panlipunan at pang-ekonomyang kalagayan ng bansa.

Ang kumbinasyong ito ay pumatok sa isang halalang pinapaikot pa rin ng tradisyunal na tatlong Gs: *Guns, Golds at Goons*. Isang moro-morong halalan na ang nananalo’y may basbas ng imperyalismong Estados Unidos at lokal na naghaharing uri.

Si Estrada, kung gayon, ay ahenteng pulitikal ng imperyalismong Estados Unidos at lokal na mga naghaharing uring malaking kumprador at panginoong maylupa. Siya ngayon ang pinakamasugid na tagapagtanggol ng naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal. Siya ngayon

ang pinakamaasahang tuta ng imperyalismong Estados Unidos sa patuloy na pagpapatupad ng mga antinasyunal at anti-mamamayang patakarang ekonomya.

Walang ipinagkaiba ang kasalukuyang rehimeng US-Estrada sa pinalitan nitong rehimeng Ramos. Itinutuloy ng rehimeng US-Estrada ang mapaminsalang dikta ng *International Monetary Fund-World Bank* (IMF-WB) ng liberalisasyon, pribatisasyon at deregulasyon. Ang mga patakarang

ito ang nagdala sa bansa hindi sa kasaganaan kundi sa kahirapan. Lumala ang pagdurusa ng malawak na masa ng sambayanan. Lalong tumindi ang kagutuman hindi lamang ng tulad ng nararanasan sa ka-Mindanawan kundi kahit sa iba pang bahagi ng bansa.

Ipinagkanulo ng mga patakarang ito ang mga magsasaka sa mga panginoong maylupa. Patuloy ang paglaki ng nawawalan ng lupa dahil sa pagpapalit-gamit nito bilang mga *golf courses, resort, subdi-vision* at diumano’y mga sonang industriyal.

Sa ngalan din ng mga patakarang ito, libu-libong manggagawa ang nawalan at patuloy na mawawalan ng trabaho sa bansa. Yaong iba pa na nakasumpong ng trabaho sa ibayong-dagat ay hindi iba ang kinasapitan kundi man mas malala. Marami sa kanila ang napilitang magpaapi’t magpaalipin sa mga dayuhan. Halos araw-araw ay may iniuuwing bangkay mula sa ibayong-dagat bunga ng pagmaltrato at pagpapahirap.

Habang patuloy na nagdurusa ang sambayanan, pumapalakpak at tuwang-tuwa naman ang bagong upong rehimen. Masosolo ng kanyang alipures at mga kasangga, tulad sa isang pelikulang aksyon, ang yamang matagal nang ipinagkait ng iba pang “kontrabidang” naunang naghaharing pangka-tin na humawak ng estado poder. Pagkaupo niya ay nakopo ni Eduardo Cojuangco ang malaking bahagi ng *asset* ng San Miguel Corporation. Hindi rin natagalan malinaw na kumatig ito kay Lucio Tan sa kapariwaraan ng mga manggagawa sa Philippine Air-lines (PAL).

Upang mabuo ang sangkap ng ilusyon ng rehimen US-Estrada, binigyan ng maganda at makapangyarihang posisyon sa loob ng malapit niyang sirkulo ang iba pa niyang kasangga at kapwa “bida”. Hinirang niya ang protektor ng droga’t sindikato na si Hen. Panfilo Lacson sa isang komiteng diumano’y lalaban sa lahat ng masasama sa lipunan. Habang sa kabilang banda naman ay kinakandili ang malaking utak ng sindikatong si Atong Ang.

Ngunit hindi pa nasisiyahan ang kanyang among imperyalismong Estados Unidos. Kinakailangang maipilit ng bidang rehimen US-Estrada ang pagsasalaksak sa lalamunan ng sambayanang Pilipino ng mapaminsalang *Visiting Forces Agreement* (VFA). Tatal sulit naman ang ibinayad ni Uncle Sam. Kahit pa mayurakan ang dangal at soberanya ng Pilipinas. Kahit pa salaulain ng pwersang Amerikano ang kababaihang Pilipino. At kahit pa madamay ang bansa sa gerang mapamuksa ng Estados Unidos.

Hindi nga isang pelikula ang lahat. Totoong pangyayari ang pag-iral ng naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal. Totoong buhay ang pagdurusa’t kahirapan ng masa ng sambayanang Pilipino. At lalong higit na totoo ang rumaragasang poot at galit nila sa bagong rehimen US-Estrada. Walang ilusyon na maaaring tumibag sa kanilang armadong paglaban upang baguhin ang naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal.

Hindi masasalamangka ng populistang satsat at pagbabalat kayo ng rehimen US-Estrada ang sambayanang Pilipino. Lalo lamang silang maninindigan sa harap ng krisis na nararanasan.

Sa pamumuno ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP-MLKMZ), tiyak na huhugos sa mga lansangan ng kalunsuran ang libu-libong mamamayan. Tiyak din na patitindihin ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) ang pagpapadugo sa naghihingalong berdugo ng sambayanan. Mag-aapoy ang buong kanayunan sa malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya.

Habang pilit na nag-iilusyon ang bagong naghaharing pangkating US-Estrada sa mapagkunwaring “Erap para sa mahirap,” lalong tumitingkad at dumadagundong ang sigaw ng sambayanang Pilipino: “ERAP PAHIRAP SA MAHIRAP!”. K

NILALAMAN	Editorial	1
	<i>Erap para sa Mahirap: Isang Panloloko!</i>	
	Reaksyunaryo sa Kaibuturan	3
	Ang Mahirap kay Erap	6
	Si Erap at ang VFA:	
	<i>Isang Lantarang Pagkakanulo</i>	8
	<i>Isang Bagsak kay Erap</i>	12
	Balita	15
	Teka-Teka	15

KALATAS

Opisyal na Pahayagan ng Rebolusunaryong Mamamayan ng Timog Katagalugan. Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Inilalathala ng Partido Komunista ng Pilipinas (MLKMZ) at Bagong Hukbong Bayan ng Timog Katagalugan.

Reaksyunaryo sa Kaibuturan

Hindi magkamayaw ang taong paroo't parito. Wala na ang ipinagmamalaking pagpila. Nagsisiksikan ang mga kananayan at katatayan na humihingi ng trabaho. Nagkakandarapa ang iba pa para makalusot. Hanggang may maapakan at namatay...

Hindi ito pangyayari sa isang palengke. Lalong hindi isang loterya. At lalong hindi rin isang karnabal. Ito ay ang Malacanang. Nakaupo na si Joseph Ejercito Estrada, bagong pangulo ng Republika ng Pilipinas. Ang mga tao ay mga kumakapit sa pangako ng "Erap

Para sa Mahirap". Ngunit may dapat bang asahan?

Estrada, Loyalista ni Marcos

Nahalal si Estrada sa pagsakay sa malawak na protestang boto at galit ng mamamayan laban sa debalwasyon ng piso, pagtaas ng presyo ng batayang pangangailangan, p a p a l a k i n g kawalang-trabaho at burukratikong k o r u p s y o n . Nagamit niyang kapital sa eleksyon ang pagiging aktor

sa pinilakang tabing. Umaasta siyang tigasina para sa mahirap tulad ng karaniwang ginagampanan niyang papel sa pelikula.

Subalit tulad ng naunang pangulong humawak ng estado poder, siya ngayon ang punong papet sa Pilipinas ng imperyalismong Estados Unidos. Sa ganito, tumpak na tawagin ang kasalukuyang rehimen bilang rehimeng US-Estrada. Isang rehimeng magtatanggol sa naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal.

Kung tutuusin, mas maaga pang ipinakita ni G. Estrada ang kanyang kulay. Bago pa mahalal bilang pangulo ng bansa, naglingkod na siya sa loob ng

labimpitong taon, mula 1969-1986, sa ilalim ng kinamumuhang pasistang diktadurang Marcos.

Simula 1969 naging alkalde siya ng maliit na bayan ng San Juan, Metro Manila.

Noon pa man bilib siya sa pagpapatahimik ni Marcos sa magulong protesta sa Kamaynilaan bago ipataw ang Batas Militar. Gayundin, ng paghahambog na kikitlin sa ubod ang rumaragasang digmang bayan sa pangunguna ng Partido Komunista ng Pilipinas at Bagong Hukbong Bayan. Nakakita si Estrada ng kanyang ehemplo sa katauhan ni Marcos.

Kaya, kasabay ng panawagan ni Marcos ng "sa ikauunlad ng bayan, disiplina ang kailangan" ginamit niya ang kanyang kamay na bakal para patahimikin ang San Juan. Siya

Nakakita si Estrada ng kanyang ehemplo sa katauhan ni Marcos.

mismo ang pumaparada sa mga lansangan para disiplinahan ang publiko. Pasimuno rin siya sa brutalidad sa mga pinaghihinalaang kriminal o simpleng ayaw sumunod sa disiplinang ala-Hitler.

Sa kasunod na pahina →

Pikit-mata at kubit-balikat siya sa tahasan at karumaldumal na paglabag ng pasistang diktadurang Marcos sa karapatang pantao ng libu-libong mamamayan. Isang katotohanang hanggang sa kasalukuyan ay ayaw niyang kilalanin.

**"Hindi
maitatago ng
rehimeng US-
Estrada ang
pangit na
mukha ng
pagkutya sa
masa."**

Kahit nang lumalakas ang protesta laban sa diktadura hanggang tuluyan itong ibagsak ng pag-aalsa cum kudeta sa EDSA, nanatili pa rin siyang tapat sa mga Marcos. Tapat din siya sa mga kroni at malapit na kaibigan at kasabwat ng diktadura.

Muli niyang ipinakita ang kanyang katapatan sa pasistang diktadurang Marcos nang magpayahag siya ng pagpapalibing sa yumaong diktador sa Libingan

**Rebolusyunaryong
pagbati sa
ika-30
Anibersaryo ng
Partido
Komunista ng
Pilipinas-
MLKMZ!**

ng mga Bayani ilang araw bago siya pormal na manungkulan.

Ilang araw nang makaupo naman siya sa posisyon, nabawi ni Eduardo Cojuangco ang malaking tipak ng San Miguel Corporation. Nakatakdang balikan at kontrolin ni Cojuangco ang iba pang dating kumpanya na sinekwester ng naunang mga rehimen. Si Cojuangco ang isa sa pangunahing kroni ni Marcos na nakinabang sa diktadura. Isa pang kroni ni Marcos, si Lucio Tan, ang pinaburan ni Estrada sa kapariwaraan ng mga manggagawa ng Philippine Airlines (PAL). Nagdudumali ang iba pang dating kroni ni Marcos na sagpangin ang mainam na pagkakataong ibinigay ng bagong rehimen.

Ang iba pa ay may tiyak ng posisyon sa loob ng gobyerno ni Estrada. Lantarang mga loyalista ni Marcos ang hinirang ni Estrada sa kanyang gabinete. Nariyan si Edgardo Espiritu, kalihim ng pinansya, na kumamal din ng yaman sa panahon ng diktador. Ang kanyang pangunahing kalihim ay ang tahasang loyalistang si Ronaldo Zamora. Naging kalihim naman ng Hustisya

ang dating abugado at loyalista rin ni Marcos na si Serafin Cuevas. Ang tumatrangko ngayong tagausig sa mga nakaw na yaman sa Opisina ng Ombudsman na si Aniano Disierto ay makaisangpanig na pinawalang-sala ang mga kasalanan ng mga Marcos.

Maging ang mga Marcos ay mahigpit nang nakaposisyon sa iba pang sangay ng

gobyerno. Bagamat nabigo si Imelda Marcos na makuha ang basbas ng imperyalismong US na makaupo sa estado poder, ang panganay na anak na si Ferdinand "Bongbong" Marcos, Jr. ay umuupong gobernador ng Ilocos Norte habang si Imee Marcos ay kongresista ng Ilocos Sur.

Nakabalik na sa kapangyarihang pampulitika at pang-ekonomya ang mga Marcos at kroni nito. Ayon nga kay Jose Ma. Sison, pangunahing konsultant sa pulitika ng *National Democratic Front of the Philippines* (NDFP), "narito na ang masasayang araw para sa mga Marcos."

Ngunit sa kabila ng pagiging lantarang loyalista ni Marcos at nagsisilbi sa imperyalismong US at lokal na naghaharing uri, nagmamaskara pa rin ang rehimeng US-Estrada bilang "progresibo", "makabayan" at "maka-masa."

**Babaklasin mismo
ng kanyang mga
salita at ginagawa
ang ilusyon at
lambong ng
pagkukunwari
ni Erap.**

**Ang Dalawahang Mukha ng
Bagong Rehimen**

Sa kabila ng paggamit ng islogan "Erap para sa Mahirap", hindi maitatago ng rehimeng US-Estrada ang pangit na mukha ng pagkutya sa masa. Kahit pa ipinakita niya sa harapan ng

masmidya na nakikikain siya sa mga magsasaka ng Sumilao, Bukidnon na ninakawan ng lupa ng panginoong maylupang si Norberto Quisumbing. Kahit pa ipinagsisigawan niyang aalisin ang “pork barrel” para sa mahihirap. Kahit pa bumoto siya upang hindi maaprubahan ang tratado sa mga base militar para daw sa sambayanang noong 1991.

Ang lahat ng ito ay pawang pagsakay lamang sa mga popular na kahilingan at isyu ng masang anakpawis. Nais niyang palawigin ang ilusyong ang kanyang bawat

sabihin at gawin ay para sa kapakanan ng maliliit, ng masa. Sa gayon, ang kanyang mga patakaran at programang maka-dayuhan at anti-mamamayan ay malambungan ng “para sa mahirap.” Ang sinumang tumuligsa rito ay “kontra-mahirap.”

Babaklasin mismo ng kanyang mga salita at ginagawa ang ilusyon at lambong ng pagkukunwari. Mga salita at gawaing pinapalakpakan at sinusuhayan ng imperyalismong US at lokal na naghaharing uri. Mga salita at gawaing nagpapahirap at magpapahirap sa masang anakpawis.

Inianunsyo ng rehimeng US-Estrada na magpapatuloy ang dating patakaran ng pinalitang rehimeng US-Ramos. Nangangahulugan ito ng pagpapatuloy ng pagkaalipin ng bansa sa International Monetary Fund-World Bank (IMF-WB), kumpanya at bangko. Walang makakapigil dito sa pagpapatuloy

ng diumanò’y patakaran ng “malayang pamilihan” ng papaalis na rehimeng Ramos.

Patuloy tayong sasalantain ng mga patakarang kakabit ng liberalisasyon, deregulasyon at pribatisasyon. Ang mga ito ay labag sa pang-ekonomyang kagalingan at proteksyon ng pambansang patrimonya, pambansang industriyalisasyon at puspusang reporma sa lupa.

Kapit-tuko ito sa neokolonyal at neoliberal na patakaran ng imperyalismo na nagdala ng pinsala sa mga buhay ng mamamayan

hindi lamang sa Pilipinas kundi maging sa Silangang Asya at iba pang bansa.

Determinado ang rehimeng US-Estrada na idenasyunalisa ang ekonomya at maglingkod sa imperyalismo sa walang-habas na pagkontrol ng mga dayuhan sa ating sistema ng pagbabangko, kalakalan at lupa.

Ginagamit ng rehimen ang kasalukuyang krisis upang bigyang-katwiran ang lubos na pagsasapribatisa ng natitira pang ari-arian ng mamamayang Pilipino. Sa himig ng “ibigay sa pribadong sektor ang pagpapatakbo ng mga negosyo at sa gobyerno ang pagpapatakbo ng gobyerno”, ipinaubaya sa dayuhan at lokal na naghaharing uri ang mga ahensyang tuwirang nagseserbisyo sa mamamayan.

Namamalikmata ang rehimen sa pag-uusal niya ng pagbibigay ng trabaho at magandang buhay para sa mga Pilipino. Nagpapatuloy ang

paglala ng kawalang-trabaho habang nananatiling nakatali sa leeg ng manggagawa ang patakaran sa murang lakas-paggawa. Maraming kababayan natin ang patuloy na inaalipin sa ibayong-dagat at umuuwing siphayo kung hindi man ay mga naka-kabaong na.

Ang rehimeng US-Estrada ay hindi para sa masa at hindi para sa mahirap. Para ito sa lahat ng kabaligtaran ng anumang masa at anumang mahirap.

Erap Pahirap sa Mahirap

May pupunta pa rin sa Malacanang. Hindi na yaong umaasa pa sa mapagkunwaring “Erap sa Mahirap”. Hindi na. Sa halip, magmamartsa ang libu-libong mamamayan pasugod sa palasyo ng mga buwitre at buwaya na kinakatawan ng rehimeng pangkating US-Estrada. Papalaking bilang ng masa ng sambayanang Pilipino na matagal nang nagising at sisigaw ng “Erap Pahirap sa Mahirap!” Masa ng sambayanang Pilipino na ihahapag ang tunay na solusyon sa kahirapan at krisis: Demokratikong Rebolusyon ng Bayan na may sosyalistang hinaharap. **K**

Hinihikayat ng
Lupong Patnugot ng
Kalatas ang mga
mambabasa at masang
tagatangkilik na magpadala
ng kanilang komentaryo
at/o artikulo, lathalain
at balita na maaaring
ilathala sa ating
pahayagan

Ang Mahirap kay Erap

Umaastang tagapagligtas ng mahihirap ang bagong upong pangulo ng bansa. Kahambugang binubuo ni Joseph “Erap” Estrada ang kanyang imahen bilang bagong mesiyas ng naghihingalo at nasa palagiang krisis nang malakolonyal at malapyudal na lipunang Pilipino.

Ngunit hindi kayang iligtas ni G. Estrada ang isang lipunang ang katulad ay isang pasyenteng may kanser. Ang kanser na iyon ay nasa ruok nang yugto. Tanging ang magagawa ay magkunwaring hindi malala ang kanyang sakit.

Magkunwari. Magpalamuti. Magpalubag-loob. Manlinlang. Ito ang ginagawa ni G. Estrada sa harap ng nararanasang krisis ng sambayanang Pilipino. Ito ang silbi ng kanyang “10-Puntong Programa sa Unang 100 Araw ng Panguluhang Estrada” na inulit sa kanyang kauna-unahang *State of the Nation Address (SONA)* sa harap ng asong-bahay na kongreso.

Papet

Pinatunayan na ni Estrada, sa pamamagitan ng kanyang “Sampung Puntong Programa ng Gobyernong Estrada” at *State of the Nation Address*, bago pa man umupo sa pwesto, ang kanyang buong katapatan sa imperyalismong US. Idineklara sa mga ito ang lubos na pagsang-

ayon ng rehimeng US-Estrada sa mga imperyalistang dikta at patakaran.

Ayon kay G. Estrada pauunlarin ang isang ekonomya na “higit na kumpetetibo at demokratiko, na ang pamilihan ay malaya at pantay at tumutugon sa mga pandaigdigang reyalidad.”

Mangangahulugan ito ng ibayo pang pagsandig ng bansa sa imperyalismong US upang mabuhay. Ibig sabihin, higit na itatali ang bansa sa kolonyal na padron ng kalakalan. Magbubunga ito ng palaging pagkalugi ng bansa sa kalakalan. Magbubunga ng paglobo ng utang-panlabas at pagbagsak ng halaga ng piso.

Ang “malayang pamilihan” kung saan may “malayang kumpetisyon” ay isang kapitalistang haka-haka na matagal nang dinurog ng mga dakilang gurong komunista. Noon pa mang 1848, sa Komunistang Manipesto nina Karl Marx at Fredrick Engels, ipinakita na itong imposibleng maganap. Winawasak ng burgesyang lahat ng

mga dating pambansang industriya sa panahong sinasaklaw na nito ang buong mundo para sa sarili nitong pagsasamantala sa mga bagong pamilihan.

Sa panahong higit na matindi ang bangayan sa pagitan ng mga monopolyo kapitalista, higit na winawasak ang dahilan

para sa “malayang kumpetisyon.” Kung ganito sa pagitan ng malalaking monopolyo kapitalista, ano pa kaya kapag ang ini harap sa kanila ay ang si-singhap-singhap na mga negosyante sa mga atrasadong bansang tulad ng Pilipinas?

Tiyak na “malayang” lalamunin at kakabigin ng gaka-labaw na mga

dayuhang kumpanyang hawak ng mga monopolyo kapitalista ang mga ga-niknik na Pilipinong kumpanya.

Sa unang 100 araw ng rehimeng US-Estrada, muli’t muling pinatunayan ni Erap ang kanyang pagkatuta sa imperyalismong US. Aktibong ikinampanya nito ang ratipikasyon ng Visiting Forces Agreement (VFA) sa senado. Ang VFA ay isang tratado sa pagitan ng imperyalismong US at ng gubyrerno ng Pilipinas na mas masahol pa kaysa sa kasunduan sa base militar ng US sa Pilipinas. Sa pamamagitan ng VFA, malayang matatakanan ng mga sundalong

Sa kasunod na pahina ⇨

Amerikano ang anumang magiging paglabag nila sa mga batas ng bansa, kahit na nasaang dako man sila ng Pilipinas.

Ito ay pagbebenta ng kalayaan ng bansa. Na matunog na sinagot ng malawakang kilos-protesta ng mamamayan sa iba't ibang dako ng bansa noong Setyembre 15-16, 1998.

Anti-mamamayan

Sa maikli pa lamang na panunungkulan ni Erap, ganap na niyang tinanggal ang lahat ng kanyang pagpapanggap bilang makamahirap.

Para makapang-akit pa ng mga dayuhang mamumuhunan dito sa bansa, ang itinataguyod dito na programa ni Erap ay ang pagpapatupad ng kumpetitibong halaga ng sahod ng manggagawang Pilipino kumpara sa sahod ng mga manggagawa sa ibang bansa. Ibig sabihin nito'y binabasbasan ni Erap ang patuloy na pagsasamantala ng mga kapitalista sa mga manggagawa sa pamamagitan ng pagpapatupad ng mababang pasahod, kontraktwalisasyon sa paggawa, at iba pang mga batas at patakarang anti-manggagawa. Ibig sabihin nito'y patuloy na karalitaan, kawalan ng seguridad sa trabaho at kawalan ng pampulitikang kapangyarihan sa pamamagitan ng unyon para sa mga manggagawa.

Maging sa naging kontrobersya sa Philippine Airlines (PAL), pinaburan ni Erap si Lucio Tan at mga dayuhang mamumuhunan laban sa mga manggagawa. Pinilit ng rehimeng Estrada na tanggapin ng mga manggagawa ang mga kondisyong makaisang panig na itinatakda ni Lucio Tan at mga dayuhang mamumuhunan. Kahit lumalabag

na ito sa mga batayang karapatan ng manggagawa na makipag-CBA (collective bargaining agreement) at mag-welga.

Ito ay isang mapanganib na panimula laban sa buong uring manggagawa. Ipinakikita nito na handang isakripisyo ng rehimeng Estrada ang mga konstitusyunal na karapatan ng uring manggagawa, mapagbigyan lamang ang mga dayuhang kapitalista at mga lokal na burges-kumprador.

At ang puntong ito ay higit pang kinumpirma ng pagsuporta ni Erap sa panukalang batas ng pagsususpindi sa karapatan ng manggagawa na mag-welga "sa panahon ng krisis". Ang panukalang batas na ito ay kinondena maging ng burgis na pandaigdigang organisasyon ng paggawa.

Para sa agrikultura, naniniwala si Erap na hindi pa ang

"Hindi siya interesado na malutas ang mga saligang problema ng lipunang Pilipino na siyang nagpapalagablab sa rebolusyon."

kawalan ng lupa ang problema ng magsasaka, kundi ang kakulangan ng produktibidad ng kanilang lupain. Hindi niya tinitingnan na ang kawalan ng lupa ng mga magsasaka ang puno't dulo ng ilang henerasyon nang paghihirap ng mga magsasaka.

Dahil sa atas ni Erap na tapusin na ang implementasyon ng CARP, tuluyan nang inilibing ni Erap ang natitirang pag-asa ng magsasaka sa bogus na reporma sa lupa ng gobyerno.

At dahil nananatiling kontrolado ng iilang PML ang malalawak na lupain, walang

tanging makikinabang sa programang ito kundi ang mga PML. Kasama rito ang mga imperyalistang bansa dahil layunin ng naturang programa na paunlarin pa ang produksyong pang-eksport ng mga hilaw na materyales. Ito'y sa gitna ng katotohanang kinukulang ang produksyon at napipilitan pang mag-angkat ang bansa ng mga batayang produkto tulad ng bigas, mais at asukal.

Ipinakikita ni Erap ang kawalan ng kaseryosohan para sa tunay na kapayapaan nang hayaan nitong matigil ang usapang pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP. Hindi siya interesado na malutas ang mga saligang problema ng lipunang Pilipino na siyang nagpapalagablab sa rebolusyon. Bagkus ay nais lamang niyang sumuko ang rebolusyunaryong kilusan sa naghaharing uri na kinakatawan niya.

Kaya't sa panahon ng panunungkulan ng rehimeng US-Estrada, walang maaasahan ang mamamayan kundi ang walang habas na pananalasa ng pamalagiang krisis ng malakolonyal at malapyudal na sistema. Na lalong maglulublob sa mamamayan sa kumunoy ng kahirapan.

Sapagkat ang pagiging makamahirap ni Erap ay pawang mga ampaw at simbolikal na pakitang-tao lamang. Tulad ng personal na paghahatid sa mga iskwater sa proyektong pabahay ng gobyerno. subalit wala namang katambal na matinong trabaho.

Ang pagiging makamahirap ni Erap ay hanggang sa punto-de-bista ng pagiging mapagkawanggawa lamang. Pagdating na sa punto-de-bista ng uri-sa-uring tunggalian sa pagitan ng mahirap at mayaman, malinaw ang paninindigan ni Erap: Erap para sa mayaman, irap para sa mahirap. **K**

Si ERAP at ang VFA:

Isang Lantarang Pagkakanulo

Hindi na kayang pagtakpan ng hitik sa pangakong mga salitang binibitiwan ng bagong presidenteng si Joseph Ejercito Estrada ang reaksiyunaryo nitong katangian. Sa kanyang mga talumpati, nag-aasta siyang tagapagtanggol ng mga mahihirap, walang pinag-iba sa kanyang papel sa mga pelikulang pinagbidahan niya. Subalit malayo sa mga salita ni Estrada ang aktwal na ginagawa niya.

Sa likod ng mga mapanlinlang na islogang “Erap para sa Mahirap”, tumatambad sa atin si Estrada bilang isang tutang sunud-sunuran sa dikta ng amo niyang imperyalismong US at mga lokal na kasabwat nito, ang mga malalaking burgesya komprador at panginoong maylupa.

Taliwas sa kanyang mga ipinangangalandakan, hindi kailanman maaaring ipagtanggol ni Estrada ang interes ng masang anakpawis habang siya’y naninikluhod at nagtataguyod sa interes ng mga naghaharing uri sa lipunan.

Ito ang dahilan kung bakit sa kabila ng maring pagtutol ng sambayanang Pilipino sa anti-mamamayang Visiting Forces Agreement (VFA), walang pangingimi niyang itinutulak ang pagpapatibay ng nasabing kasunduan.

Tutol ang Masa sa VFA

Bingi o sadyang nagtatakip ng tenga si Estrada upang di marinig ang sigaw ng pagtutol ng mga mamamayan sa VFA. At dapat sagutin ni Estrada kung bakit sa kabila ng pagtutol ng masa dahil sa mga di katanggap-tanggap na mga probisyon nito ay pursigido

niyang itinutulak ang pagraratipika ng kasunduan.

Insulto sa katuwiran ng isang ordinaryong Pilipino ang mga makaisang panig na probisyong nakapaloob sa VFA. At isang taong walang alam lamang ang tatanggap ng ganitong kasunduan. Maliwanang pa sa sikat ng araw na ang imperyalismong US lamang ang makikinabang sa nasabing kasunduan dahil sa mga sumusunod na probisyon:

(1) Walang karapatan ang bansang Pilipinas na litisin ang sinumang sundalong Amerikano na makagagawa ng anumang krimen habang ito ay nasa kanyang “official duty” o kapag hiniling ng gobyernong Amerikano na ipasa sa kanila ang kaso;

(2) Hindi sakop ng anumang regulasyon sa visa o pasaporte ang mga sundalong Amerikano at maging ang mga kasama nilang sibilyang em-

Sa kasunod na pahina ➞

pleyado ng hukbong sandatahan ng US;

(3) Walang anumang babayarang buwis ang US sa pagpasok ng anumang barko o eroplanong pandigma nito sa teritoryo ng Pilipinas o maging sa paggamit nito ng anumang pasilidad sa bansa o sa pagbebenta nito ng mga kagamitang militar sa Pilipinas;

(4) Walang karapatang magsagawa ng anumang inspeksyon ang sinumang opisyal ng Pilipinas sa anumang barko at pasilidad ng mga Amerikano habang itinatakda ng kasunduan na mga opisyal lang ng pwersang militar ng imperyalismong US ang may karapatang magsagawa ng inspeksyon;

(5) Hindi nilinaw sa kasunduan ang mga limitasyon ng mga sundalong Amerikano sa pagpasok nila sa bansa kaya

maaaring gawin ng mga ito kung anuman ang gustuhin nila;

(6) Hindi nakasaad sa kasunduan kung ilan ang maaaring pumasok sa bansa at kung hanggang kailan sila titigil dito; at

(7) Hindi binanggit sa kasunduan ang usapin tungkol sa armas nukleyar na ipinagbabawal ng Konstitusyon ng reaksyunaryong estado at nag-oobliga sa lahat ng dayuhang barko at eroplanong pandigma na magdeklara na wala silang dalang armas nukleyar kapag pumasok sila sa teritoryo ng bansa.

Sa esensya, magmimistulang isang malaking base militar ang ating bansa na maaaring paglunsaran ng kung anumong ehersisyong pangmilitar at paniniktik ng mga sundalong Amerikano. Bubuksan ng nasabing kasunduan ang 22 komersyal na daungan sa ating bansa na maaari nilang gamitin nang walang pahintulot sa pamahalaan.

Mas malaki sa katunayan ang pakinabang ng imperyalismong US kung papasok na lamang sa mga kasunduang tulad ng VFA dahil mapapanatili nito ang kanyang kapangyarihang pangmilitar nang hindi gumagastos gaya ng pagtatayo o pagmimintina ng mga base militar (*tingnan ang Tala 1 para sa mga kasunduang pinapasok ng US sa iba pang mga bansa*).

Natuto na ang sambayanang Pilipino sa aral ng karanasan noong narito pa ang base militar ng US. Hindi na nila muling papayagan pang maulit ang mga karumal-dumal na krimeng ginawa rito ng mga sundalong Amerikano at ang pagyurak ng mga ito sa dignidad at buhay ng mga babae at mga batang nabiktima at nalugmok sa prostitusyon.

Maniobra ng Imperyalismong US

I k a t l o n g pagtatangka na ito ng imperyalismong US at ng papet na estado nito na ibalik ang puwersang militar nito sa bansa. Matatandaan na noong 1994, sinalubong ng protesta ng mamamayan ang maitim na balakin ng rehimeng US-Ramos na palusutin ang *Access and Cross Servicing Agreement* (ACSA) na magbibigay ng karapatan sa puwersang militar ng Amerika na gamitin ang bansa sa paghimpil ng mga barko at eroplanong pandigma at paglulunsad ng ehersisyong pangmilitar.

Tala 1	
MGA KASUNDUAN NG GUBYERNO NG US SA IBANG BANSA AT/O ENTIDAD	
Mga Kasunduan hinggil sa relasyong sibil	Kasunduan na tumutugon sa pakikipagrelasyon ng US sa mga alyado nitong armadong pwersa na nasa kaibigan nitong bansa.
Status-of-forces-agreement (SOFA)	Kasunduang nagsasaad ng ligal na posisyon ng isang bumibisitang pwersang militar na nakadeploy sa teritoryo ng isang mapagkaibigang estado. Kasunduang naglilina sa kalagayan ng bumibisitang pwersang militar.
Tacit arms agreement	Isang aksyong kumukontrol sa mga armas kung saan dalawa o higit pang bansa ay lumalahok kahit walang pormal na kasunduan
Voluntary Intermodal Sealift Agreement (VISA)	Layunin nitong magbigay sa Departamento sa Depensa ng US ng kasiguruhan sa paggamit ng mga sasakyang pandagat nito, kapwa ang mga boke de gera at ang intermodal systems nito, upang gamitin sa mga gipit na pangangailangan.

Noong 1997, muling nagsabwatan ang imperyalismong US at rehimeng Ramos upang tangkaing ipataw sa bansa ang *Status of Forces Agreement* (SOFA) na nagbibigay ng ispesyal na pribilehiyo at karapatan sa puwersang militar ng Amerika (tingnan ang Tala 2). Muling nalantad sa publiko ang panibagong pakana kaya minabuting palitan ito ng pangalan: *Visiting Forces Agreement* (VFA). Noong Pebrero 10, palihim itong pinirmahan nina *Foreign Affairs Secretary* Domingo Siazon at *US Ambassador* Thomas Hubbard. Sa esensya, laman ng VFA ang mga probisyon kapwa ng ACSA at SOFA.

Malakas ang sigaw ng pagtutol ng sambayanang Pilipino sa makaisang panig na kasunduang ito dahil malinaw sa kanila na ito’y panibagong maniobra ng imperyalismong US upang maibalik ang presensya ng hukbong Amerikano sa bansa matapos ang makasaysayang pagbasura noong 1991 ng Tratado sa Pagkakaibigan, Seguridad at Kooperasyon na magpapanatili sa

**... malinaw sa
mamamayan na ang
VFA ay panibagong
maniobra ng
imperyalismong US
upang maibalik ang
presensya ng
hukbong Amerikano
sa bansa...**

mga base militar ng imperyalismong US sa Pilipinas.

Sa gitna ng namumuong galit ng sambayanang Pilipino na sinasalamang ng papalawak na bilang ng mga protesta at pag-aalsa ng

iba’t ibang sektor ng inaapi sa lipunan at ang papataas na bilang ng mga taktikal na opensiba ng Bagong Hukbong Bayan, kinakailangang gumawa ng hakbang ang imperyalismong US upang protektahan ang pang-ekonomiya at pampulitikang interes nito sa bansa.

Tinatakan ng mga katwirang umano’y ang VFA ang magpapalakas sa depensa at seguridad ng bansa at magpapatibay sa relasyon ng imperyalismong US at ng Pilipinas ang tunay na hangarin ng una na gamitin ang kasunduan upang bigyang katwiran ang tangka nitong pandarahas at pagpigil sa rebolusyunaryong kilusan.

Sa isang pahayag na inilabas ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas tungkol sa VFA, tinuligsa nito ang nasabing kasunduan bilang panibagong kasangkapan ng panghihimasok at agresyon ng imperyalismong US sa mga bansang naggigiit ng kalayaan.

“Sa tulong ng kanyang mga lokal na papet, hinahamak ng imperyalismong US ang sambayanang Pilipino at gumagamit ng isa pang mekanismo upang sagkaan ang lumalakas na pakikibaka para sa pambansang kalayaan at demokrasya. Sa buong mundo, hindi magkandaugaga ang imperyalismong US sa pagsupil sa lumalakas na alon ng pag-aalsa at armadong pakikibaka laban sa pandaigdigang pandarambong na dulot ng mga patakarang liberalisasyon, deregulasyon at pribatisasyon”.

Tala 2

MAHAHALAGANG PUNTO SA BURADOR NA STATUS OF FORCES AGREEMENT (SOFA)

Pagpasok at Pag-alis (Article III)
Seksyon 2

Ang mga military personnel ng US ay di sasaklin ng mga regulasyon sa passport at visa sa pagpasok at paglabas nila sa Pilipinas

Rehistrasyon at Pagmamaneho ng Sasakyan (Article IV)
Seksyon 1

Tatanggapin ng mga awtoridad sa Pilipinas bilang balido, nang walang pagsusuri o kabayaran, ang permiso sa pagmamaneho o lisensya na inisyu ng kinauukulang awtoridad sa Estados Unidos sa mga personnel ng US para sa operasyon ng mga sasakyang pang-militar o pang-opisyal.

Hurisdiksiyong Kriminal (Article V)
Seksyon 3(e)

Kapag ang isang kumander militar ng US, na di bababa sa ranggong heneral, ay nagpasyang ang isang pagkakamali na inaakusa ng awtoridad sa Pilipinas laban sa mga personel ng Estados Unidos ay nagmula sa isang pagkilos o paggawa sa paggampan ng isang opisyal na tungkulin, mag-iisya ang kumander ng isang pagpapatunay sa gayong pagtititayak. Ang pagtititayak na ito...ay bubuo ng panimulang patunay ng paggampan ng opisyal na tungkulin...

Importasyon at Exportasyon (Article VII)
Seksyon 1

Di papatawan ng taripa o buwis ng Pilipinas ang mga ari-arian, kasangkapan, materyales, suplay at iba pang ari-arian ng gubyerno ng Estados Unidos na inimport o nakuha sa Pilipinas ng o sa pangalan ng Armadong Pwersa ng Estados Unidos na kaugnay sa mga aktibidad kung saan ang kasunduang ito ay ipinapatupad...xxx

Sa imperyalistang globalisasyon, gagamitin na kasangkapan ng imperyalismong US ang VFA upang palakasin ang hegemonya nito sa larangan ng ekonomiya, pulitika at militar sa buong daigdig partikular sa Asya na binabayo ngayon ng mga pag-aalsa ng pinagsasamantalang mamamayan bunsod ng lumalalang krisis dito.

Desidido ang imperyalismong US na maibalik ang puwersang militar nito sa Pilipinas kaya naman sari-saring presyur at maniobra ang ginawa nito sa rehimeng Estrada upang

Sa kasunod na pahina ⇨

madaliin ang pagpapatibay ng VFA sa senado. Ang “pagbisita” sa bansa nina *State Secretary* Madeleine Albright at *Defense Secretary* William Cohen kaugnay ng pagpapatibay sa kasunduan ay pagpapakita lamang kung gaano kaistratehiko ang Pilipinas sa pagpapalakas ng pwersang militar nito sa Asya (*tingnan ang Tala 3*).

Pero Ang Sabi ni Erap...

Noong 1991, isa si Estrada sa mga senador na tumutol na iratipika ang Tratado ng Pagkakaibigan, Seguridad at Kooperasyon dahilan upang mapatalsik ang mga base militar ng US. Subalit ngayon, daig pa ni Estrada ang isang utusan sa pagpupumilit niyang mapagtibay ang VFA. Ano ang dahilan at biglang bumaligtad si Estrada?

Ayon kay Estrada, usapin ng pambansang soberanya ang dahilan kung bakit niya tinutulan ang nasabing tratado noong senador pa siya ngunit ngayon bilang presidente, may moral na responsibilidad na raw siyang ipagtanggol ang pambansang

seguridad kaya dapat lamang umanong suportahan niya ang VFA. Pambansang seguridad o kailangan lamang talagang sundin ang amo niya?

Ani Estrada, walang kakayahan ang gobyerno na imodernisa ang nilulumot nang kagamitan ng reaksyunaryong sandatahang lakas kaya kailangang mapagtibay ang VFA upang makakuha ang bansa ng direktang tulong mula sa US sakaling salakayin ito ng ibang bansa. Upang ikintal ang takot sa masa na ang bansa ay maaaring maharap sa isang digmaan sa hinaharap, balak pa niyang linlangin ang mga tao na ang VFA ang pipigil sa pagsalakay ng bansang Tsina o ng iba pang karatig na bansa kapag nagkaroon ng kaguluhan hinggil sa isyu ng *Spratly islands*.

Ngunit hindi ba't mas nalalagay sa panganib ang bansa kung papayagan nating gamitin

ang ating bansa sa ginagawang pananalakay ng imperyalismong US sa itinu-turing nitong mga kaaway na bansa at pumasok sa teritoryo nito ang mga barko at eroplanong pandigma na maaaring may dalang armas nukleyar? Binabalewala ba ni Estrada ang mismo ng konstitusyon n g reaksyunaryong estado upang pagbigyan ang dikta ng amo nitong

imperyalismong US?

Pangunahing papet ng Imperyalistang US

Hindi nakapagtataka ang ginawang pagbaligtad ni Estrada. Bilang pinuno ng papet na estado, hindi niya maaaring ipaglaban ang ginagawang pagtutol ng masa sa VFA. Kaya kinakailangang lunukin ni Estrada ang mga salitang binitiwang niya noon, obligado siyang sundin ang dikta ng kanyang amo.

Noon pa man ay nalantad na si Estrada bilang isang burukratikong gumagamit ng mga mapanlinlang na pananalita at islogan upang sakyan ang sentimyento at hinaing ng mga inaaping mamamayan. Kung noon ay nagawa pa niyang linlangin ang masa na ipagtatanggol niya ang interes nila, ngayon ay di na niya maaaring takpan ang katotohanan na siya ay hawak na mismo sa ilong ng imperyalistang amo niya. Siya na ngayon ang pinakamataas na kinatawan ng reaksyunaryong estado na pangunahing tagapagtaguyod at tagapagtanggol

Sundan sa pahina 14 ↩

Tala 3

ISTATUS NG PAUNANG DEPLOYMENT NG TROPANG US

Tipo	Pasipiko	Europa	Timog Kanlurang Asya
Hukbong Katihan	1 mekanisadong dibisyong inpartriya	1 armored at 1 mekanisadong dibisyong inpartriya	
Navy	1 carrier battle gp	1 carrier battle group	1 carrier battle group
Marines	1 pwersang ekspiyunaryo; 1 amphibious ready group na may nakahandang ekspidisyunaryong yunit ng Marines	1 amphibious group na may nakahandang yunit ng Marines	1 nakahandang amphibious group na may nakahandang ekspidisyunaryong yunit ng Marines
Air force	2 fighter wings	2 fighter wings	1 fighter wing
Iba pa	1 light infantry division sa Hawaii at 1 fighter wing sa Alaska		

Isang **BAGSAK** kay Erap

Sa panahon ng rehimeng Aquino at Ramos, dumaan sa butas ng karayom ang mga pag-uusap pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP. Sa panahon ni Estrada, nalutas ang unang paksa ng pag-uusap, pinirmahan ang Kumprehensibong Kasunduan sa Pagrespeto sa Karapatang Pantao at Pandaigdigang Makataong Batas. May kinalaman ba rito ang sinasabing pagiging makamahirap ng bagong administrasyon? O seryoso na bang nakikipag-usap ang rehimeng Estrada sa rebolusyunaryong kilusan upang marating ang isang tunay, makatarungan at pangmatagalang kapayapaan para sa sambayanang Pilipino?

Walang Alam sa Kasunduan

Hindi sapat na batayan ang pagpirma ni Estrada sa kasunduan

para masabing seryoso nga ito sa pakikipag-usap. Lumalabas pa nga na tila wala itong alam sa Kumprehensibong Kasunduan dahil mismong ang pagkapirma niya ay kanyang itinanggi at kinailangan pa ang isang ayudante sa katauhan ni G. Howard Dee na nagpahayag sa midya na maaaring nakalimutan lang ni G. Estrada na may pinirmahan siyang ganuong kasunduan. Ang ganitong postura ay nagpapakita na agad gusto nitong umiwas sa mga isinasaad ng kasunduan. At ito ay napatunayan sa loob pa lamang ng unang isandaang araw ng pag-upo niya sa pwesto.

Tahasang isinantabi nito ang karapatang pantao ng libu-libong biktima ng karahasan ng diktadurang Marcos sa lantaran at walang kahihiyan nitong pagbabalik sa kapangyarihan ng pamilyang Marcos at mga kroni nito. Kitang-kita ito sa

pagkaangat sa pwesto ng mga nasabing pamilya at kroni, pagpabor ng Korte Suprema kay Imelda hinggil sa mga kaso nitong korupsiyon at ang patuloy na pagbinbin sa pagsasalin ng mga nakaw na yaman sa mga biktima ng Batas Militar bilang bayad-pinsala. Lahat ng ito, sa masugid na pagtatanggol ni Estrada sa mga Marcos tanda ng kanyang pagiging tapat na lingkod ng dating pasistang diktador.

Buong pagkatuta nitong isinuko ang soberanya ng bansa sa amo nitong Estados Unidos nang pirmahan nito ang kasunduan sa Visiting Forces Agreement (VFA). Sa gayon, hinahayaan nitong makapanumbalik ang kinasusuklamang mga base militar at sundalong Amerikano na naghatid sa mamamayan ng malalagim na bangungot ng karahasan: pambobomba, maramihang pagpatay, pagsira sa kabuhayan, at panggagahasa.

Hindi mapagtakpan ng maskara nitong “para sa mahirap” ang tila pabayo nitong paglulubog sa masang manggagawa sa kumunoy ng kahirapan. Tuluyan na niyang hinubad ang maskarang ito nang magbingi-bingihan siya sa sinapit ng mga manggagawa ng Philippine Airlines. Sa halip ay nakipagkutsabahan pa ito sa ganid na si Lucio Tan nang linlangin nito ang mga manggagawa na muling magbubukas ang paliparan at muli silang magkakaroon ng trabaho sa kundisyong pawawalang saysay ang *collective bargaining agreement* (CBA) sa loob ng sampung

Sa kasunod na pahina ➞

taon at pagtatanggal ng 30% ng kabuuang lakas paggawa nito. Ito’y tahasang pagkitil sa karapatan ng mga manggagawa sa pag-uunyon. At tila hindi pa nasiyahan at gusto pang budburan ng asin ang papalalim na sugat, nagpapanukala pa ito ng pagbabawal sa paglulunsad ng *strike* at iba pang uri ng pagkilos sa panahon daw ng pambansang emerhensiya. Hindi pa niya sinabing gusto niyang ideklara ang Batas Militar.

Kung tutuusin, mas maaga pa nga niyang inilantad ang tunay niyang kulay. Pagkaupong-pagkaupo, kaagad niyang inilarga ang pagbebenta ng lahat ng natitira pang mga pag-aari ng gubyrerno sa dayuhang korporasyon bilang pagpapatuloy ng mga kontra-mamamayang programa’t patakaran ng nagdaang rehimen at bilang pagpapailalim at pagsunod sa imperyalistang patakaran ng liberalisasyon, deregulasyon at pribatisasyon. Sa esensya, ito ay pagsusuko ng soberanya ng bansa dahil lubusang ibinubukas nito ang bansa sa dayuhang pandarambong at monopolistang kontrol.

Ang lahat ng ito ay malinaw na pagyurak sa mga saligang karapatan ng mamamayang Pilipino at kabaligtaran ng nilalaman ng Kumprehensibong Kasunduan.

Mahaba pang Usapin

Malinaw na wala ni katiting na intensyon si Estrada na tuparin ang isinasaad sa Kumprehensibong Kasunduan. At dahil dito hindi na makaaasa pa ang rebolusyunaryong kilusan na seryoso pa nitong haharapin ang mga susunod na mas mahahalaga pang yugto ng pag-uusap. Tiyak na dadaan na naman sa mahaba at masalimuot na usapin ang lahat.

Hindi ba’t ganito na nga ang mga naging karanasan natin sa nagdaang mga rehimen?

Kung babalikan ang kasaysayan, nakipag-usap ang gubyrernong Aquino sa NDFP

pandaigdigang krisis ng kapitalismo. Nalagay ang rehimen sa kahiya-hiyang katayuan sa harap ng mamamayan at napilitan itong makipagharap sa pag-uusap pangkapayapaan upang maisalba ang pabagsak nitong popularidad at para mapagtakpan ang lumalalang krisis pang-ekonomiya at pampulitika sa bansa. Muli, binigo nito ang layunin ng mga pag-uusap. Sa halip na seryosong harapin ang mga usapin ayon sa

Tsart 1
PAGLABAG SA KARAPATANG PANTAO
NG REHIMENG US-RAMOS
2,445 KASO NG PAG-ARESTO AT TANGKANG PAG-ARESTO NA APEKTADO ANG 1,754 KATAO
171 BILANGGONG PULITIKAL NA NAKAPIIT PA 17 PAGKAWALA
255 BIKTIMA NG MARAHAS NA DISPERSAL
121 BIKTIMA NG MASAKER
242 BIKTIMA NG MARAMIHANG PAGPATAY
38 KASO NG HAMLETTING, FOOD BLOCKADE AT ECONOMIC BLOCKADE
100 KASO NG INTEROGASYON, KABILANG ANG 23 NAMATAY NA NAGRESULTA RITO

noong 1986 pagkatapos nitong maluklok sa kapangyarihan para ipakita na ibinalik na nga nito ang “demokrasya sa bansa” pagkatapos ng 20 taong Batas Militar ni Marcos. Subalit maaga niyang pinatay ang tiwala ng mga rebolusyunaryong pwersa sa pakikipag-usap nang ipakita niya ang tunay niyang mukha sa pamamagitan ng pagmasaker sa mga magsasaka sa Mendiola. Sa kabila nito, nag-inisyatiba ang rebolusyunaryong kilusan na muling buksan ang mga pag-uusap noong 1988. Nawalan ng saysay ang lahat ng ito dahil sa gitna ng mga pag-uusap, inilarga na ni Aquino ang patakarang *total war* upang digmain nang todo-todo ang kilusan at ang mamamayan sa kanyang desperadong hangaring isalba ang naghaharing sistema sa lumalalang krisis nito.

Pag-upo ng rehimeng Ramos dinanas ng bansa ang pinakamatitinding krisis bunga ng

napagkasunduang adyenda ng pag-uusap (isinasaad sa *The Hague Joint Declarations*), tinatangka pa nitong alisin ang mga ito at pumunta na lamang sa huling adyenda, ang tungkol sa redisposisyon ng mga pwersa, na sa esensya ay pagpapasuko na sa rebolusyunaryong kilusan samantalang wala pa namang nalulutas na alinman sa mga usapin na mahalaga sa kapakanan ng sambayanang Pilipino.

Nilabag din nito ang mga kasunduan sa JASIG nang masugatan at hulihin ng mersenaryong AFP si Ka Soterro Llamas, ganundin si Ka Danilo Borjal at Ka Benzar o Amado Payot, pawang mga kinatawan ng NDFP *peace panel*. Naitala rin sa panahon ni Ramos ang napakaraming bilang ng paglabag sa karapatang pantao (*Tingnan ang Tsart 1*).

Sa mahabang karanasan natin ng pakikipag-usap, pinatunayan na hindi kailanman isusuko ng reaksiyunaryong estado ang kapangyarihan nito sa interes ng sambayanang Pilipino.

Walang ibang layunin ang nagdaang mga rehimen kundi ang ikutan at lansihin ang mga rebolusyunaryong pwersa at kaalinsabay ay gamitin ang mga pag-uusap upang isalba ang sarili sa kahihyan at pagtakpan ang papalalang kundisyon ng ekonomiya at pulitika. Maging ang kasalukuyang rehimen ay interesado lamang na gamitin ito upang patuloy na linlangin ang sambayanang Pilipino na ang pumalit na gubyerno ay tumutugon sa interes ng naghihirap na mamamayan.

Erap, Bagsak!

Walang ipinagkaiba ang rehimeng Estrada sa nagdaang mga rehimen. Taliwas sa kanyang nais mangyari na gamitin ang kanyang popularidad at imahen upang makakuha ng suporta, wala itong maaasahang simpatiya sa mamamayan. Tanging bagsak na grado ang makukuha nito mula sa sambayanang Pilipino ngayong lantad na ang kabulukan nito sa unang isandaang araw pa lamang ng kanyang pag-upo sa pwesto.

At habang nakikita natin ang tunay na niyang mukha, natitiyak din natin kung kaninong interes ito naglilingkod. Habang isinasantabi nito ang kapakanan ng mamamayang Pilipino nakikita na rin natin kung paano ito nakikipagharap sa mga pag-uusap

pangkapayapaan para lutasin ang mga saligang suliranin ng sambayanan. Tiyak na gagamitin din nito ang lahat ng butas at lusot para ikutan at linlangin ang rebolusyunaryong kilusan.

Gayunman, ang rebolusyunaryong kilusan ay laging nakahanda sa mga imbing pakana ng reaksiyunaryong estado. Habang pursigido pa rin ito sa pakikipag-usap upang igiit ang mga makabayang alternatiba nito sa paglutas sa problema ng mamamayan, higit nitong paiigtingin ang paglulunsad ng digmang bayan para palayain ang sambayanan at sa gayon ay makamit ang tunay, makatarungan at pangmatagalang kapayapaan. Kaya’t ang panawagan nito sa sambayanang Pilipino: rehimeng US-Estrada, Ibagsak!!! **K**

ng malakolonyal at malapyudal na sistemang ipinataw sa lipunang Pilipino ng imperyalismong US.

Ito ay isa lamang pagpapatunay ng katumpakan ng makauring pagsusuri ng Partido na ang lahat ng tumatayong pinuno ng papet na estado ay di kailanman maaaring kumatawan sa interes ng masang anakpawis kundi ito ay magsisilbing tutang sunud-sunuran sa dikta ng amo nitong imperyalismong US at mga lokal na naghaharing uri. Mismong ang pagkapanalo ni Estrada ay may basbas ng imperyalismong US.

Sa panibagong mani-obrang ito ng imperyalismong US, ang rehimeng Estrada ang nagsisilbing pangunahing kasabwat nito laban sa mga mamamayan. Iisa lamang ang ipinahihiwatig nito: hindi si Erap ang katuparan ng pangarap ng mga maralitang pangunahing biktima ng pagsasamantala ng

imperyalismong US at mga lokal na kasabwat nitong mga malalaking panginoong maylupa at burgesyakumprador.

Sa isang lipunang malakolonyal at malapyudal, wala pa ring ibang solusyon sa suliranin ng nakararaming maralitang mamamayan kundi ang demokratikong rebolusyon ng bayan na isinusulong ng rebolusyunaryong kilusan sa pamumuno ng Partido Komunista ng Pilipinas. **K**

RADYO PAKIKIBAKA

100.7 MHZ FM

Radyo Pakikibaka!

Ang Rebolusyunaryong Himpilan ng Mamamayan sa Timog Katagalugan.

sa 100.7 Mhz FM!

Ugaliing makinig tuwing huling tatlong araw bawat buwan. Tuwing alas-6 n.u., alas-12 n.t. at alas-6 n.g.

**MAKABAYAN...MAKATOTOHANAN...
RADYO PAKIKIBAKA!**

Paglabag sa Karapatang Pantao ng Rehimeng US-Estrada,
Binatikos ng PKP-MLKMZ

Binatikos ng Partido Komunista ng Pilipinas-MLKMZ ang paglabag sa karapatang pantao ng rehimeng US-Estrada sa okasyon ng paggunita sa Pandaigdigang Araw ng Karapatang Pantao noong Disyembre 10, 1998.

Ayon sa pahayag ni Gregorio “Ka Roger” Rosal ng Pambansang Kawanihan sa Impormasyon ng PKP-MLKMZ, “lumala ang *human rights violations* sa buong bansa sa ilalim ng kauupong rehimeng Estrada. Ito ay pinatunayan ng mismong *Commission on Human Rights*, ang ahensya sa karapatang pantao ng rehimen.”

Binigyang-linaw rin ni Ka Roger ang hindi pagiging seryoso ng rehimeng Estrada sa pagpapatupad ng *Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law* (CAR-HRIHL). Matatandaang nangako ang rehimeng Estrada sa pakikipagharap para sa usapang pangkapayapaan ngunit makaisang-panig itong ipinatigil ng nasabing rehimen. Ani Ka Roger, “Pagkatapos ng pakitang-taong pagpirma ni Estrada sa CAR-HRIHL, walang kaabug-abog na sinusindi nito ang pakikipag-usap sa *National Democratic Front of the Philippines* (NDFP). Sa halip na ipatupad ang nilalaman ng pinirmahang CAR-HRIHL, naglunsad ang rehimeng Estrada ng walang humpay na kampanya ng panunupil sa armadong rebolusyunaryong kilusan at mga mamamayan laluna sa kanayunan.”

Ang paglala ng mga paglabag sa karapatang pantao, laluna sa kanayunan ay pinatunayan nang muling buuin ng rehimen ang bagong pormasyon ng mga kumpanya ng *Scout Rangers*.

Ayon kay Ka Roger, “binuo ng rehimen ang bagong elitistang tropa ng AFP, ang mga *ranger companies* at naglunsad ng walang habag na pang-aatake sa mga ipinalalagay nilang mga lugar at base ng mga rebolusyunaryo. Ang mga tropang ito ay tuwirang pinamumunuan ng mga pambansang pamunuan ng AFP at DND. Sa ilang mga operasyon pa lamang ng mga ito ay ilang sibilyan na ang walang awang pinatay at pinalabas na ang mga biktima ay mga mandirigma ng NPA kahit na ang ilan sa kanila ay dinukot lamang sa kani-kanilang tahanan.”

Ibinigay na mga halimbawa ng pambansang tagapagsalita ng PKP ang mga pangyayari mismo sa Timog Katagalugan. Dagdag pa niya, “Ang pinakahuling biktima ng mga terorista ni Estrada ay ang apat na sibilyan (kabilang ang isang buntis) sa Tagkawayan, Quezon at ang anim-kataong dinukot sa Kalayaan, Laguna. Malawakan din ang paglabag sa karapatang pantao ng mga militar sa dalawang lalawigan ng Mindoro, laluna sa Mindoro Occidental.”

Inilina rin sa pahayag ng PKP, na likas sa isang reaksyunaryo at papet na rehimeng katulad ng kay Estrada na makalabag sa mga karapatang pantao. Naglilingkod ito sa mga imperyalista at lokal na reaksyunaryo. Kaya’t ipinipreserba nito ang sistemang sila ang nagsasamantala. Ang buong kapangyarihang pang-estado ay ginagamit para mapanatili ang pagsasamantala at rekisito’t kaakibat nito ang pang-aapi. Kung kaya ang pagsasamantalang ito ay humahantong sa paglabag sa karapatang pang-ekonomya, panlipunan at pangkultura.

Bilang pagtatapos sa pahayag ng PKP, binigyang-diin na “ang pambansang demokratikong rebolusyon ay inilulunsad upang ibagsak ang estado ng malalaking kumprador at panginoong maylupa, upang palayain ang bayan mula sa pang-aapi at pagsasamantala at maitatag ang estadong bayan.”

teka-teka

